

exekučným, skutočne použité obžalovaným samým zhotovené nepravé vyhotovenia usnesenia okresného súdu v B., povoľujúceho exekúciu, cieľom jej prevedenia, pri čom okresný súd v Š., resp. výkonný orgán tohoto súdu, nemohol bezvadnou verejnou listinou voči exekvovanej strane dokázať svoje oprávnenie k tomuto nariadenému, resp. prevádzanému úradnému úkonu.

Napokon prichádza v úvahu aj možnosť právnej ujmy u exekútov, lebo exekúcia bola prevedená na základe falošnej listiny predčasne a tak exekúti museli strpeť prevedenie exekúcie už skôr, než by mohla byť podľa práva skutočne prevedená, čo mohlo mať za následok rôzne právne ujmy pre nich.

Sú preto mylné a bezpodstatné námietky, ktoré v tomto smere činí sťažovateľ, prevádzajúc podľa zákona zmatečnú sťažnosť, najmä, že táto náležitosť skutkovej podstaty v súdenom prípade nie je splnená, keď padelané listiny zodpovedaly obsahove pravej listine, že ujma musí byť hmotná a že nestačí, aby niekomu vznikla z činu ujma s hľadiska abstraktného.

Čís. 5997.

K naplnění skutkové podstaty zločinu porušení domácího pokoje se nevyžaduje, aby majitel domu nebo osoba, která s bytem nakládá, vydala předem zákaz vstupu do domu nebo do bytu.

Bezprávnost činu podle § 330 tr. zák. je dána již tím, že pachatelé, nepostupující zákonnými prostředky, svémocně ruší držbu vlastníka nebo držitele nemovitosti a jeho právo na pokojné a nerušené její užívání.

Po subjektivní stránce rozhoduje toliko, zda si je pachatel vědom toho, že způsob, kterým vniká do bytu jiného, je bezprávný.

(Rozh. ze dne 13. října 1937, Zm IV 535/37.)

Vlastník domu dal v něm představenstvu náboženské obce k dispozici jednu místnost pro zasedání rozhodčího soudu. Představenstvo vědouc, že se nepovolané osoby chystají rušití jednání rozhodčího soudu, uložilo několika členům obce, mezi nimi i M. a N., aby střežili vchod do místnosti a nikoho dovnitř nepouštěli. M. a N. zavřeli i vrata vedoucí z ulice do dvora domu a zajistili je závorou. Obžalovaní A., B., C., kteří neměli v domě co činiti, přišli ke vratům a žádali, aby byli vpuštěni. Když nebylo jejich žádosti vyhověno, otevřeli vrata násilím, vnikli na dvůr a odtamtud do místnosti, v níž zasedal rozhodčí soud, a znemožnili další jeho jednání. Soud první stolice zprostil obžalované A., B., C. obžaloby s odůvodněním, že v domě bydlelo v době jednání rozhodčího soudu několik nájemníků a že tedy ani rozhodčí soud, ani představenstvo náboženské obce nebylo oprávněno jednostranně nakládati se vchodem do domu. Odvolací soud uznal všechny tři obžalované vinnými zločinem porušení domácího pokoje podle §§ 70, 330, 331, čís. 2 tr. zák.

Nejvyšší soud zmateční stížnosti obžalovaných zčásti odmítl, zčásti zamítl.

Z d ů v o d ů:

Po právu z důvodu zmatečnosti podle § 385, čís 1 a) tr. ř. provedená zmateční stížnost námitkou, že by mohlo o trestný čin jíti jen tehdy, kdyby majitel domu zakázal vstup do domu, a že obžalovaní nejednali bezprávně, resp. že jednali aspoň subjektivně oprávněně, ježto si nebyli vědomi toho, že M. a N. jsou oprávněni vstup do domu zabrániti, je bezzákladná.

Ani zmateční stížnost sama netvrdí, že obžalovaní měli od majitele domu povolení do jeho domu vejíti. K naplnění skutkové podstaty zločinu porušení domácího pokoje se nevyžaduje, aby majitel domu nebo osoba, která bytem nakládá, předem vydala zákaz vstupu do domu nebo bytu.

Bezprávnost činu podle § 330 tr. z. je daná již tím, že pachatelé, nepostupující zákonnými prostředky, svémocně ruší držbu vlastníka nebo držitele nemovitosti a jeho právo na pokojné a nerušené užívání nemovitosti. Po subjektivní stránce je rozhodné jen, zda si je pachatel vědom toho, že způsob, kterým vniká do bytu jiného, je bezprávný. Že si obžalovaní museli býti vědomi bezprávnosti svého činu, plyne bezpochybně z toho, že násilím vyrazili zavřené dveře vedoucí do cizího dvora, ačkoli k tomu nebyli oprávněni ani majitelem domu, ani jinou osobou, která měla právo vstupu do domu. Že jednali vědomě neoprávněně, plyne i z toho, že vnikli potom proti zákazu i do zasedací síně rozhodčího soudu, ačkoliv muselo jim býti podle okolností případu jasno, že tím neoprávněně ruší právo rozhodčího soudu na nerušené užívání jemu propůjčené místnosti.

Čís. 5998.

Pojišťovací podvod.

Šalivé jednání pachatelovo sluší spatřovati již v tom, že pojišťovně oznámil, že se mu stala nehoda; tím mlčky dal najevo, že bude činiti nárok na náhradu, ježto nastala pojistná příhoda, a jeho podvodný úmysl došel v tom zřetelného vyjádření.

K otázce pokusu a dobrovolného upuštění od činu.

(Rozh. ze dne 15. října 1937, Zm I 517/37.)

Obžalovaný B. jezdil jako řidič s nákladním autem své manželky; vůz byl ve stavu velmi sešlém a potřeboval naléhavě opravy v hodnotě 4.000 až 5.000 Kč. Aby si opatřil peníze na opravu tohoto auta, nastrojil obžalovaný B. tento plán: Věda, že spoluobžalovaný A. jako majitel jízdního kola je pojištěn proti povinnému ručení, přemluvil ho a dohodl se s ním, že A. učiní pojišťovně, u níž je pojištěn, falešné hlášení, že jeho vinou došlo k poškození nákladního auta řízeného obžalovaným B., a že se spolu rozdělí o peníze, jež vyplatí pojišťovna jako náhradu škody. Ačkoli ve skutečnosti ani k nehodě, ani k poškození auta nedošlo, poslal obžalovaný A. dne 1. ledna 1937 pojišťovně doporučeně korespondenční lístek, jímž jí oznámil, že měl den předtím na blíž